Quelle: https://manuscripta.at/?ID=236
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

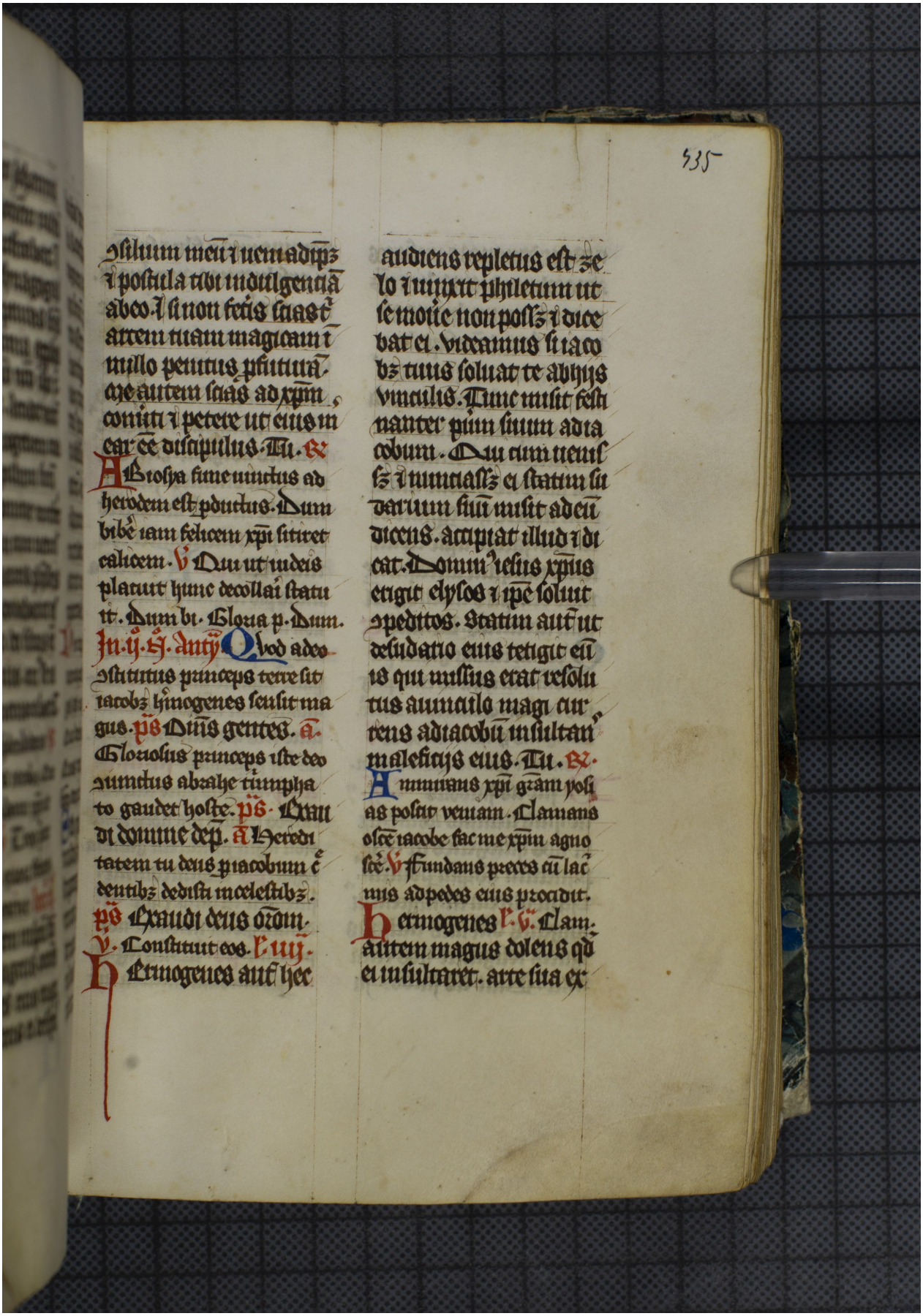

silium meum i ueni adipz
i postula tibi indulgentiam
abeo. Si non feris gladi
attem tuam magicam i
nullo penitus pfitiua-
aje autem sanas ad xpm
conuiti i petere ut eius in
cat ee discipulus. Tu. ℟
Abrosya sine uinctus ad
herodem est pductus. Dum
bibe iam felicem xpi sitiret
calicem. ℣ Quu ut iudeis
placuit hunc decollai statu
it. Dum bi. Gloria p. Dum.
In. ij. sj. antij Quod ade
statutus princeps terre sit
iacobz hinogenes seuit ma
gus. ps Dnis gentes. a.
Glorioslus princeps iste de
uinctus abrahe triumpha
to gaudet hoste. ps. Qum
di domine dep. a Heredi
tatem tu deus iacobum e
deutibz dedisti in celestibz.
ps Qmadmodum deus ordin.
℣. Constituit eos. ℟ uij.
Herinogenes autem hec
audiens repletus est ze
lo iuuiuit philetum ut
se uoce non posset i dice
bat ei. Videamus si iaco
bz tuus soluat te abhis
vinculis. Tunc misit festi
nanter pnm suum ad ia
cobum. Qu cum uenis
set i nunciasset ei statum su
ta ruum suum misit ad eum
dicens. accipiat illud i di
cat. Domum relius xpus
eiuit elysos i ipe soluit
apeditos. Statim aut ut
deliuatio eius tetigit eu
is qui uinctus erat resolu
tus auunculo magi cur
rens ad iacobum insultan
maleficiis eius. Tu. ℟.
Annuiamus xpi gram poli
as poliat veniam. Clamans
osce iacobe fac me xpm agno
sce. ℣ Fundans preces cum lac
mis ad pedes eius procidit.
Herinogenes ℟. ℣. Clam.
autem magus doleus qd
ei insultaret. arte sua ex